

• علی دایی و جید خدادادی تارا

نوشتن از ابهامات موجود درباره نیمکت تیم ملی فوتبال ایران به امری تکراری و تا حدودی خسته‌کننده تبدیل شده است. در شرایطی که این تیم با دراکان اسکوچیچ کروات، موفق شد به جام جهانی ۲۰۲۲ قطر صعود کند، شایعه شده که قرار است او از کار برکنار شود و سرمربی جدیدی هدایت تیم ملی را بر عهده بگیرد. این شایعه بعد از صحبت‌های انتخاباتی مهدی تاج، رئیس کنونی فدراسیون فوتبال، قوت بیشتری به خود گرفت. او وعده داد در صورت رئیس‌شدن، به برکناری دراکان اسکوچیچ و بازگرداندن کارلوس کی‌روش به‌طور جدی فکر خواهد کرد. تاج رئیس شد و حالا تائیه‌شماری برای محقق‌کردن وعده انتخاباتی‌اش شروع شده است. تاج ولی شجاعت و صراحت زمان کاندیدابودنش را کنار گذاشته و با سکوت درباره نیمکت تیم ملی واکنش نشان می‌دهد. اما در فضای ورزش ایران این موضوع جدی گرفته شده است. هر روز تحلیل‌های مختلفی درباره بازگشت کی‌روش به تیم ملی ایران ارانه می‌شود و شایعات در این مورد رو به فزونی است. هم‌زمان کارلوس کی‌روش هم رقبای دیگری هم پیدا کرده است. عنوان شده که با توجه به اهمیت «ایرانیزه»شدن نیمکت تیم‌های ملی و البته با توجه به حضور دو رقیب ژئوپلیتیکی در گروه جام جهانی، نگاه سیاست‌مداران ایرانی نه کارلوس کی‌روش بلکه متوجه مربی ایرانی است. اینجاست که برای چندمین بار دوباره اسم علی دایی، اسطوره فوتبال ایران، به میان آمده و از او به‌عنوان جدی‌ترین گزینه نیمکت تیم ملی در جام جهانی یاد می‌شود. حداقل این خواسته‌ای است که عده‌ای از دولتمردان دارند و در پی محقق‌کردن آن هستند. با وجود چنین بینشی ولی استفاده مکرر از اسم علی دایی در موارد مشابه، بیش از آنکه واقعیت بیرونی باشد، تبدیل به یک اسم رمز شده است!

فرایند استفاده از علی دایی و پنهان‌شدن پشت او مربوط به این روزها نیست. پیش‌تر وزمانی که محمود احمدی‌نژاد مرد اول دولت شد، تلاش کرد برای بالا بردن محبوبیتش، علی دایی را سرمربی تیم ملی کند. این یکی از آن مواردی است که خود علی دایی از پذیرش طفره می‌رفت ولی با درخواست احمدی‌نژاد، علی دایی سرمربی شد و با دستور مستقیم او، از هدایت تیم ملی کنار گذاشته شد. از آن زمان تا همین الان، دیگر فرصت به علی دایی نرسیده تا دوباره روی نیمکت سرمربیگری تیم ملی بنشیند ولی این مورد دلیلی بر مذاکره با او نبوده است؛ هرچند مذاکرات در تائیه‌های پاپانی به دلیل عجیب و غریبی به هم خورده است. استفاده از علی دایی حتی زمانی که کارلوس کی‌روش هم هدایت تیم ملی را بر عهده داشت، رایج بود. کی‌روش که رابطه بسیار خوبی با علی دایی داشت،

همواره با تعریف و تمجید از کاریزمای مهاجم سابق تیم ملی فوتبال ایران، او را بهترین گزینه برای جانشینی خودش توصیف می‌کرد. شاید کی‌روش در آن زمان که حس می‌کرد برانکو، رقیب دیرینه، قرار است صندلی‌اش را در تیم ملی تصاحب کند به سمت علی دایی چرخیده بود، ولی واقعیت این است که دایی برای کی‌روش هم گزینه جذابی بود. بعد از کی‌روش، داستان سرمربی‌شدن علی دایی در تیم ملی مطرح شد، ولی رنگ واقعیت به خود نگرفت. برخلاف توصیه کی‌روش، فدراسیون که ابتدا گفته بود قصد مذاکره با علی را دارد، دوباره سوراغ گزینه‌ای خارجی رفت و ایمن بار مارک ویلموتس بلژیکی را به‌عنوان سرمربی جدید معرفی کرد. داستان عملکرد ویلموتس در تیم ملی هم به توضیح اضافه‌ای نیاز ندارد. او دوام زیادی نیاورد، نتایج خوبی کسب نکرد، ولی پول خوبی از کنار قراردادش به تیم ملی ایران به جیب زد و رفت. بعد از ویلموتس، اسم علی دایی به‌عنوان گزینه سرمربیگری با جدیت بیشتری دنبال شد. فدراسیون فوتبال خبر داد که سرمربی بعدی تیم ملی ایران قطعا یک ایرانی خواهد بود. آن روزها از این گفته می‌شد که قرار است از بین علی دایی و امیر قلعه‌نویی یکی به‌عنوان سرمربی انتخاب شوند. علی دایی بعدها عنوان کرد که حتی مهدی تاج مذاکراتی با او برای قبول هدایت تیم ملی داشته ولی درست در لحظات نهایی ناپدید شده و مذاکرات ناقص مانده است.

آن روزها در دست مئل همین روزها، شایعه ممنوع‌الفعالتی علی دایی در فوتبال ایران وجود داشت و بسیاری از این می‌گفتند که به همین دلیل اسم علی دایی مطرح شده، ولی روند مذاکرات با او خوب پیش نرفته است؛ اما فدراسیون در تصمیمی بحث‌برانگیزتر و برخلاف وعده ۱۰۰ درصدی‌اش نه یک مربی ایرانی بلکه دراکان اسکوچیچ را به عنوان سرمربی جدید تیم ملی فوتبال ایران معرفی کرد. دایی که از این انتخاب حیرت‌زده شده بود، به مسئولان وقت فدراسیون فوتبال ایران تاخت و چنین انتخاب‌هایی را به آقاآزاده‌های ورزشی مرتبط کرد. دایی بعدها گفت تا زمانی که این آقاآزاده‌ها در فوتبال ایران باشند، به او فرصت مجددی نخواهد رسید.

علی دایی نه در تیم ملی و نه در تیم باشگاهی، گزینه جدیدی برای سرمربیگری نداشت تا اینکه استوری جنجالی تعدادی از بازیکنان تیم ملی منتشر شد؛ همان استوری‌ای که خبر می‌داد کاپیتان‌های تیم ملی، دراکان را در حد ارن نیم‌پیند و می‌خواهند مربی جدیدی جای او را بگیرد. این استوری که حکم باینی‌های جدی داشت، اعضای کمیته فنی فدراسیون فوتبال را کنار هم نشاند و آنها هم رای به برکناری دراکان اسکوچیچ دادند؛ موضوعی که

به‌صورت رسمی از سوی سخنگوی این کمیته مطرح شد. جالب اینکه خروجی دوباره این کمیته و البته تصمیم ناقص تعدادی از اعضای هیئت‌رئیس‌ه فدراسیون فوتبال برای جانشینی دراکان اسکوچیچ در تیم ملی یک اسم آشنا داشت؛ علی دایی! انکار قرار است هر بار که هر رئیس و سرپرستی قصد دارد دست به کاری غیرعادی بزند با استفاده از اسم علی دایی، کاریش را توجیه می‌کند و بدون انتقاد پیش می‌برد. آن زمان شایعه شد که میرشاد ماجدی، سرپرست ریاست فدراسیون فوتبال، با علی دایی مذاکره کرده ولی با پاسخ منفی روبه‌رو شده است؛ موضوعی که البته بعدها از سوی میرشاد درست یا غلط تکذیب شد.

اسم رمزی که هرابر تاوانسته مدیر یا مسئولان ورزشی ایران را نجات داده این‌بار هم مطرح شده است. حالا که مهدی تاج ریاست فدراسیون فوتبال ایران را بر عهده گرفته و تا حدودی برای بازگرداندن کارلوس کی‌روش به مشکل برخورد، دوباره اسم علی دایی مطرح شده است. همین یکی دو روز گذشته شایعاتی مطرح شده که خبر می‌دهد بازیکنان تیم ملی هم با انتخاب علی دایی موافق هستند و او می‌تواند هدایت تیم ملی را در جام جهانی بر عهده بگیرد. اسم علی دایی این‌بار هم اسم خوبی برای پنهان‌شدن پشت تصمیمات عجیب است؛ او کاریزمای لازم برای متحدکردن بازیکنان تیم را که در داستان دراکان دودسته شده‌اند، دارد. از طرفی برای مهدی تاج که وعده برداشتن دراکان را داده هم گزینه خوبی است و سیاست‌مدارانی که می‌خواهند یک ایرانی روبه‌روی انگلیس و آمریکا روی نیمکت در جام جهانی بنشینند هم راضی می‌شوند. با وجود چنین مسائلی ولی به نظر می‌رسد علی دایی در این گمانه‌زنی‌ها دوباره فقط یک اسم رمز است؛ اسم او نقش آلترناتیو برای آرام‌کردن بحران را دارد، وگرنه بعید است که با توجه به رفتاری که در فوتبال ایران با علی دایی شده و به‌نوعی او را از ورزش موردعلاقاش دور نگه داشته‌اند، به‌این‌راحتی حاضر شود هدایت تیم ملی در جام جهانی را بگیرد. هرچقدر هم که نشستن روی نیمکت سرمربیگری تیم ملی در جام جهانی برای یک مربی جذاب باشد ولی انتخاب احتمالی دایی در این مقطع فقط او را تبدیل به سیر بلایی می‌کند که قرار است بر سر فوتبال ایران و با مدیریت بحث‌برانگیز عده‌ای مشخص نازل شود. گو اینکه هنوز هم مشخص نیست آیا واقعاً علی دایی مجوز کارکردن در فوتبال ایران را دارد یا نه. از طرفی تجربه سال‌های اخیر هم ثابت کرده هرابر که اسم علی دایی مطرح شده، فقط اسم رمزی برای انتخاب یک سرمربی دیگر بوده است!

پرسپولیس صدرنشین باقی می‌ماند؟

هفته پنجم رقابت‌های لیگ برتر فوتبال ایران امروز با انجام هفت دیدار پیگیری می‌شود که در مهم‌ترین آنها تیم‌های هوادار و پرسپولیس به مصاف هم می‌روند. شاید با توجه به قدرت و افتخاراتی که دو تیم در فوتبال ایران داشته و کسب کرده‌اند، بسیاری پرسپولیس را از پیش برنده بدانند؛ ولی هوادار در زمره تیم‌هایی است که از زمان ورودش به لیگ برتر ایران، پرسپولیس را اذیت کرده است. این تیم که فصل پیش طعم حضور در رقابت‌های لیگ برتر را چشیده تابه‌حال به پرسپولیس نباخته است. هر دو بازی رفت و برگشت این دو، با نتیجه مساوی به پایان رسید. در بازی رفت ۲-۰ و در بازی برگشت بدون گل. با توجه به همین مورد است که یحیی کل‌محمدی، سرمربی پرسپولیس، در گفت‌وارس خبری پیش از این بازی از هوادار به‌عنوان یکی از رقبای سخت یاد کرده است. باین‌حال، پرسپولیس این فصل هم شباهت چندان زیادی با تیم فصل پیش ندارد. آنها این روزها بعد از چهار بازی با کسب هشت امتیاز در صدر جدول قرار گرفته‌اند. یحیی و تیمش دو بازی نخست را مساوی بدون گل کردند؛ ولی پس از آن دو برد ارزشمند برابر آلومینیوم اراک و صنعت نفت به دست آوردند.

کل‌محمدی هم به آن اشاره کرده است: «هفته پنجم لیگ برتر است و امتیازهای مهمی در پیش است. این امتیازات به تیم قهرمان خیلی کمک می‌کند. هدف ما کسب سه امتیاز این بازی است. هوادار ایده‌های خوبی در زمین دارد و بازیکنان جوان و باتجربه‌ای دارد. ما بازی راحتی نخواهیم داشت و بازی دشواری در پیش خواهد بود.»

برنامه

نساجی – مس کرمان	۱۹:۰۰
آلومینیوم اراک – تراکتور	۱۹:۰۰
هوادر – پرسپولیس	۱۹:۰۰
دوب‌آهن – سپاهان	۲۰:۰۰
گل‌گهر – ملوان	۲۰:۳۰
صنعت نفت – نفت مسجدسلیمان	۲۱:۰۰
فولاد – مس رفسنجان	۲۱:۰۰

اخبار برگزیده

جنجال ریاست بر ویرانه‌های دوچرخه‌سواری

در حالی ۱۷ نفر به دنبال رسیدن به صندلی ریاست فدراسیون دوچرخه‌سواری هستند که مشخص نیست چه برنامه قوی‌ای برای آن نو ساختن دوچرخه‌سواری دارند. به گزارش ایسنا، فدراسیون دوچرخه‌سواری در این سال‌ها با حواشی زیادی روبه‌رو بوده که تمام آسیب آن هم متوجه ورزشکارانش شده است. این رشته زمان زیادی را برای پیشرفت از دست داده و اکنون هم که در آستانه انتخابات است، با‌زهم به نظر می‌رسد حواشی آن تمامی ندارد و جنجال برای رسیدن به صندلی ریاست ادامه دارد. دراین‌میان این سؤال مطرح است کسانی که به دنبال ریاست فدراسیون دوچرخه‌سواری هستند، می‌دانند که این فدراسیون تقریباً به یک ویرانه یا هزارویک مشکل تبدیل شده است یا فقط دنبال رسیدن به صندلی ریاست هستند؟

ویرانه‌هایی که مدیریت قبلی بر جای گذاشت

در زمان مدیریت خسرو قمری، دوچرخه‌سواری ایران افت شدیدی پیدا کرد؛ به گونه‌ای که حتی رکاب‌زنان ایران موفق به کسب مدال نه در قهرمانی آسیا شدند و نه در بازی‌های آسیایی. حتی ساختمان فدراسیون هم از دست رفت. اتحادیه جهانی دوچرخه‌سواری در بخش دوبینگ اعتمادش را نسبت به ایران از دست داد و حتی رئیس پیشین فدراسیون از همه فعالیت‌های دوچرخه‌سواری محروم شد. این موارد گوشه‌ای از مشکلاتی است که در این سال‌ها برای دوچرخه‌سواری رقم خورد.

امپل‌هایی که انتخابات را باطل کرد

با برگزاری انتخابات فدراسیون در خرداد ۱۴۰۰ و برنده‌شدن محمود رشیدی این تصور وجود داشت که دوچرخه‌سواری با تعیین تکلیف رئیس، بالاخره وارد فضای آرامی می‌شود که البته آرامش قبل از توفان بود. امپل‌های متعددی همراه با تصاویری از مجمع ایران (رای‌دادن معاون وقت قهرمانی وزارت ورزش و جوانان) به اتحادیه جهانی ارسال شد که باعث شد انتخابات پذیرفته نشود و سایه تعلیق بالای سر فدراسیون قرار بگیرد. درنهایت در مهر ۱۴۰۰ با استعفای محمود رشیدی تعلیق از فدراسیون دور شد.

دوران ۹ ماهه تأیید اساسنامه فدراسیون

از مهر ۱۴۰۰ فدراسیون وارد دوران سرپرستی و تأیید اساسنامه شد که با‌زهم مدت زیادی دوچرخه‌سواری در بلاتکلیفی بود. در تیر ۱۴۰۱، سجادی، وزیر ورزش و صالحی‌امیری، رئیس پیشین کمیته ملی المپیک، به سوئیس رفتند و پس از ملاقات با نمایندگان اتحادیه جهانی دوچرخه‌سواری عنوان کردند که مشکل حل شده و اساسنامه دوچرخه‌سواری طبق آنچه اتحادیه جهانی خواسته است، اصلاح و تأیید شده است. پس از آن مجمع فوق‌العاده فدراسیون دوچرخه‌سواری برگزار و اساسنامه از سوی مجمع تأیید شد. در ۲۲ مرداد نیز ثبت‌نام کاندیداها انجام شد که درنهایت ۱۷ نفر کاندیدا شدند.

حواشی و جنجال‌ها تمامی ندارد

در میان این ۱۷ نفری که کاندیدا شده‌اند، اسامی افرادی به چشم می‌خورد که خودشان در فدراسیون‌هایی که تحت مدیریت‌شان بوده، نتوانسته‌اند ورود کنند؛ مانند علی دادگر در تیراندازی و بهمن محمدرضایی در اسکیت. افشین داوری هم در این سال‌ها برای ورود به مدیریت فدراسیون‌های زیادی تلاش کرده که همه ناکام بوده‌اند. درحال حاضر هم هنوز زمان انتخابات مشخص نشده. شاهد اختلافاتی در خانواده دوچرخه‌سواری هستیم که به نظر نمی‌رسد با برگزاری انتخابات این اختلافات و حتی ایمیل‌زدن‌ها تمام شود. ایداراتی به ثبت‌نام سرپرست فدراسیون دوچرخه‌سواری گرفته می‌شود و عنوان می‌شود که او به دلیل شش‌شام محرومیتی که داشته است، نمی‌تواند رئیس فدراسیون شود. حتی یکی از کاندیداها در کمیته ملی المپیک به دنبال نامه‌ای بوده که اتحادیه جهانی اوایل مرداد به فدراسیون ایران و کمیته ملی المپیک ارسال کرده است. سرپرست فدراسیون عنوان می‌کند در استعلامی که قبلاً گرفته، هیچ مشکلی برای ورودش به انتخابات وجود نداشته است؛ اما به نظر می‌رسد برای حل این مسئله بهتر است سرپرست فدراسیون یک بار دیگر از اتحادیه جهانی استعلام بگیرد تا اگر می‌خواهد در انتخابات باشد. انتخابات بدون چالش یا حاشیه برگزار شود و پس از برگزاری انتخابات مجددا شاهد ایمیل‌زدن‌ها و به دردتسر افتادن مجدد دوچرخه‌سواری نباشیم.

دوچرخه‌سواری پول می‌خواهد

دوچرخه‌سواری روزهای زیادی را برای پیشرفت از دست داده است و فرصت زیادی هم برای آماده‌شدن جهت حضور در بازی‌های آسیایی و کسب سهمیه المپیک ندارد. هر کسی که به دنبال ریاست است، باید بداند در دوچرخه‌سواری هزارو یک کار روزی‌زمین‌مانده وجود دارد. بدهی میلیاردی، ساختمان نیمه‌کاره، تجهیزات فرسوده، دوچرخه‌سواریان انگیزه، ازدست‌دادن اعتماد بین‌المللی و حضورنداشتن در مسابقات نمونه‌هایی از مشکلات این رشته هستند؛ ازاین‌رو باید از صفر شروع به ساختن دوچرخه‌سواری کند. دوچرخه‌سواری رئیسی می‌خواهد که با پشتوانه مالی قوی وارد میدان شود؛ در غیراین‌صورت تکیه‌کردن تنها به بودجه دولتی به این رشته به گل نشسته هیچ کمکی نمی‌کند. قطعاً دوچرخه‌سواران این توقع را دارند که مدیری بر سر کار بیاید که کمترین چالش را با خود به همراه داشته باشد و بتواند امید و انگیزه را به دوچرخه‌سواری برگرداند. هرکسی که به دنبال ریاست است، باید با برنامه قوی و تضمین اجرا قدم جلو بگذارد؛ در غیراین‌صورت اگر وضعیت دوچرخه‌سواری از الان بدتر شود، مسئولیت آن بر گردن فرد منتخب و مجمعی است که به این فرد رای داده‌اند.

دنیای کشتی در انتظار نبرد یزدانی و تیلور

به گزارش ایرنا، اتحادیه جهانی کشتنی در فاصله ۱۰ روز مانده به مسابقات کشتی قهرمانی جهان با انتشار پستی از حسن یزدانی، نابغه کشتی ایران، با اشاره به احتمال رویارویی او با دیوید تیلور آمریکایی در رقابت‌های بلگراد نوشت: نابغه کشتی آزاد ایران و جهان در مسابقات جهانی بلگراد به دنبال کسب چهارمین طلای خود در پیکارهای جهانی است. یزدانی پیش‌ازاین در مسابقات پاریس ۲۰۱۷، نورسلطان ۲۰۱۹ و اسلو ۲۰۲۱ موفق به کسب نشان طلای قهرمانی جهان شده بود. یزدانی همچنین در پیکارهای جهانی ۲۰۱۵ و ۲۰۱۸ توانست مدال نقره و برنز را کسب کند. حسن یزدانی با کسب مدال طلای المپیک ۲۰۱۶ رو بخود را به جامعه کشتی معرفی کرد و در المپیک ۲۰۲۰ توکیو نیز کمتر از ۲۰ ثانیه با مدال طلا فاصله داشت که مغلوب تیزهوشی دیوید تیلور شد. یزدانی و تیلور تاکنون چهاربار برابر هم قرار گرفته‌اند که نتیجه آن سه پیروزی برای تیلور و یک پیروزی سهم یزدانی بوده است. بلگراد پنجمین دوتل این دو آزادکار قدرتمند کشتی جهان است. یزدانی تاکنون پنج دوره در مسابقات جهانی حضور پیدا کرده است که حاصل آن سه مدال طلا، یک نقره و یک برنز بوده است. از نکات جالب مسابقات یزدانی کسب مدال طلا در دو سال یک بار بوده است که به نظر می‌رسد یزدانی در بلگراد علاوه بر تیلور باید با این آمار منفی مبارزه کند؛ زیرا آمار گذشته حکایت از آن داره که یزدانی بعد از طلای جهانی نتوانسته از عنوان قهرمانی خود دفاع کند. دو غول کشتی آزاد جهان در بلگراد درحالی به هم می‌رسند که در این دوره روس‌ها نماینده‌ای ندارند و این می‌تواند فرصتی برای تیلور و یزدانی باشد تا بتوانند به‌راحتی در دیدار نهایی برابر هم قرار گیرند. تیلور ۳۱ساله با تجربه سه برد برابر یزدانی به دنبال چهارمین طلای خود است و یزدانی نیز با استفاده از تاکتیک و قدرت جوانی می‌رود تا به یکی از پرافتخارترین کشتی‌گیران ایران تبدیل شود. رقابت‌های کشتی آزاد و فرنگی قهرمانی جهان از ۱۸ تا ۱۹ سپتامبر (۱۹ تا ۲۷ شهریور) در شهر بلگراد پایتخت صربستان برگزار می‌شود. بیش از ۸۰۰ کشتی‌گیر از سراسر جهان وارد بلگراد خواهند شد تا در مسابقات قهرمانی جهانی که از ۱ سپتامبر در ورزشگاه استارک آرن‌آ آغاز می‌شود، شرکت کنند.

رقابت‌های جهانی امسال در بخش فرنگی از ۱۹ تا ۲۲ شهریورماه (۱۰ تا ۱۳ سپتامبر) در بلگراد آغاز می‌شود. در روز نخست، مبارزه وزن‌های ۵۵، ۷۷، ۷۲، ۸۷ و ۹۷ کیلوگرم، در روز دوم مسابقات ۶۳، ۷۶، ۸۲ و ۹۷ کیلوگرم و در سومین روز نیز رقابت در اوزان ۶۰ و ۱۳۰ کیلوگرم برگزار خواهد شد. کشتی آزاد نیز درحالی از ۲۴ تا ۲۷ شهریورماه (۱۵ تا ۱۸ سپتامبر) برگزار می‌شود که در روز نخست مسابقات مقدماتی اوزان ۷۰، ۷۹، ۸۶ و ۱۲۵ کیلوگرم، روز دوم نیز در وزن‌های ۷۴، ۸۲ و ۹۴ کیلوگرم و روز سوم نیز دور مقدماتی اوزان ۶۵، ۶۱ و ۹۷ کیلوگرم برگزار خواهد شد.